

ham anførte ræsonnement foretog kommissionsdomstolen ikke. Der henvises i øvrigt til Ministeransvar, kapitel 16.

Sagen om den kreative bogføring i Skatteministeriet.²⁹⁾ I sagen dukkede det synspunkt på ny op, at det måtte være af betydning for ministerens sandhedspflicht, om et spørgsmål til ministeren måtte betragtes som ”politisk”. I relation til et svar på et spørgsmål fra Folketingets Finansudvalg gjorde skatteminister Anders Fogh Rasmussen gældende, at det afgivne svar kunne forsvares med, at det stillede spørgsmål var udslag af politisk drilleri, hvor det måtte være en ministers ret at foretage en politisk vurdering af, hvornår det rigtige tidspunkt var inde for at give en fyldestgørende og udtømmende orientering af Finansudvalget. Dette synspunkt fandt ikke kommissionsdomstolens tilslutning, og det blev således ikke i denne sag accepteret, at ministeren på et politisk spørgsmål kunne give et politisk svar. Det pågældende kritikpunkt vedrørte et spørgsmål fra Finansudvalget, som domstolen fandt var blevet besvaret ufyldstgørende. Ved vurderingen af dette forhold lagde kommissionsdomstolen den ikke direkte formulerede norm til grund, at *væsentlige oplysninger af betydning for Folketingets (Finansudvalgets) stillingtagen ikke må foreholdes dette*. Da det stillede spørgsmål præcist vedrørte omfanget af budgetoverskridelser og omposteringer i Skatteministeriet for en række nærmere angivne år, fandt kommissionsdomstolen, at det var en fejl, at Skatteministeriet ikke i sit svar havde omtalt en række omposteringer i disse år, som Rigsrevisionen havde påtalt. Om de øvrige kritikpunkter i sagen, som kommissionsdomstolen gjorde gældende i relation til skatteminister Anders Fogh Rasmussens embedsførelse (disse kritikpunkter vedrørte også spørgsmålet om ministerens information af Folketinget og Finansudvalget) henvises til Ministeransvar, kapitel 18 og kapitel 20.2. Sagen fik som konsekvens, at skatteminister Anders Fogh Rasmussen *gik af*, som følge af, at kommissionsdomstolen havde karakteriseret flere af

hans svar til Folketinget/Finansudvalget som *urigtige, behæftede med fejl eller meget uklare*.

Tamilsagen: I betænkningen fra Udvalget for Forretningsordenen udtrykte flertallet i udvalget ”alvorlig misbilligelse” af tidligere statsminister Poul Schlüter og ”misbilligelse” af tidligere justitsminister H.P. Clausen i anledning af de oplysninger, som de havde afgivet til Folketinget. Som præmis for denne kritik henviste flertallet til undersøgelsesrettens beretning, hvor en række af de to ministres oplysninger til Folketinget var blevet karakteriseret som misvisende/vildledende og/eller urigtige, og hvor undersøgelsesretten havde konkluderet, at oplysningernes manglende kvalitet måtte have stået de to ministre klart. Det politiske flertal i Udvalget for Forretningsordenen fastslog som grundlag for den udtalte politiske kritik af de to tidligere ministre, at de begge havde brudt ministeransvarlighedslovens § 5, stk. 2.³⁰⁾ Sagen fik som konsekvens, at statsminister Poul Schlüter *gik af*, bl.a. efter at flere af de oplysninger, han havde afgivet til Folketinget, af undersøgelsesretten blev karakteriseret som *misvisende og urigtige*.

II. Sager, der har været undersøgt af folketingsudvalg

Spar Nord-sagen.³¹⁾ Det særlige Undersøgelsesudvalg (”Stavad-udvalget”) blev nedsat i medfør af en motiveret dagsorden vedtaget den 14. oktober 1994 under en forespørgselsdebat om Sparekassen Nordjyllands overtagelse af engagementer fra Himmerlandsbanken. Udvalget havde som opgave at undersøge, om ministre ved fejl eller forsømmelser havde afgivet mangelfulde eller forkerte oplysninger til Folketinget, som kunne give anledning til at drage de pågældende til ansvar.³²⁾ Udvalget fastslog, at upræcist formulerede spørgsmål ikke fritager en minister fra forpligtelsen til at give fyldestgørende besvarelser, og det legitimerer ikke tilsvarende upræcise svar eller såkaldte ikke-svar. På det tekniske plan er Folketinget ikke i stand til at matche et ministerium og almindelige folketingsmedlemmer kan ikke have overblik over

²⁹⁾ Sagen er udførligt omtalt i Ministeransvar, kapitel 18 og kapitel 20.2.

³⁰⁾ Betænkning og indstilling vedrørende tamilsagen. Betænkning blev afgivet af Udvalget for Forretningsordenen den 2. juni 1993, og den er optrykt i Folketingstidende 1992-93, tillæg B, sp. 1607 ff.

³¹⁾ Sagen er omtalt i Ministeransvar, side 528 og 565-567.

³²⁾ Det særlige Undersøgelsesudvalgets beretning af 29. juni 1995 om ministres håndtering af sagen om Sparekassen Nordjyllands overtagelse af visse engagementer i Himmerlandsbanken. Beretningen er optrykt i Folketingstidende 1994-95, tillæg B, sp. 1092 ff.